

AFGØRELSE Nr. S4

af 2. oktober 2009

om procedurerne for refusion i forbindelse med gennemførelsen af artikel 35 og 41 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004

(Tekst af relevans for EØS og for EF/Schweiz-aftalen)

(2010/C 106/17)

DEN ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR KOORDINERING AF SOCIALE SIKRINGSORDNINGER HAR —

Beslutningen i sagen er truffet på de i artikel 71, stk. 2, i forordning (EF) nr. 883/2004 fastsatte betingelser —

under henvisning til artikel 72, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽¹⁾, i henhold til hvilken Den Administrative Kommission har til opgave at behandle ethvert administrativt spørgsmål eller fortolknings-spørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 883/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽²⁾,

under henvisning til artikel 35 og 41 i forordning (EØF) nr. 883/2004,

under henvisning til artikel 66 til 68 i forordning (EF) nr. 987/2009, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Omkostningerne til de naturalydelser, der udredes af en medlemsstats institution for en anden medlemsstats institutions regning, refunderes fuldt ud.
- (2) Medmindre andet er aftalt, foretages refusionerne mellem institutionerne hurtigt og effektivt for at forhindre en akkumulering af fordringer, som forbliver uafregnede i lang tid.
- (3) En akkumulering af fordringer kan forhindre, at fællesskabsordningen fungerer effektivt, og skade de enkeltes rettigheder.
- (4) I Den Administrative Kommissions afgørelse nr. S1 ⁽³⁾ er det fastsat, at institutionen på opholdsstedet skal have refunderet de udgifter til sygehjælp, som ydes på grundlag af et gyldigt europæisk sygesikringskort.
- (5) Alment accepteret bedste praksis vil kunne bidrage til en hurtig og effektiv afregning af refusioner mellem institutionerne.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

A. Refusion af ydelser på grundlag af faktiske udgifter (artikel 62 i forordning (EF) nr. 987/2009)

1. Den institution, som anmoder om refusion på grundlag af faktiske udgifter, indsender fordringen senest inden for fristen i artikel 67, stk. 1, i forordning (EF) nr. 987/2009 (i det følgende benævnt »gennemførelsesforordningen«). Den institution, som modtager en fordring, skal sikre betalingen af fordringen inden for tidsfristen i artikel 67, stk. 5, i gennemførelsesforordningen, men inden udløbet af denne frist så hurtigt, som den er i stand til det.
2. Krav om refusion af ydelser, som er blevet leveret på grundlag af det europæiske sygesikringskort, et dokument, der erstatter sygesikringskortet, eller ethvert andet rettighedsdokument, kan afvises, og fordringen sendes retur til kreditorinstitutionen, hvis den f.eks.:

— er ufuldstændig og/eller ikke udfyldt korrekt

— vedrører ydelser, som ikke er blevet leveret inden for det europæiske sygesikringskorts gyldighedsperiode eller gyldighedsperioden for det rettighedsdokument, ydelsesmodtageren har anvendt.

En fordring kan ikke afvises med henvisning til, at personen ikke længere er forsikret hos den institution, der har udstedt det europæiske sygesikringskort eller rettighedsdokumentet, såfremt ydelserne blev leveret til modtageren inden udløbet af det anvendte dokumentets gyldighedsperiode.

En institution, der er forpligtet til at refundere udgifterne til ydelser, der er leveret på grundlag af det europæiske sygesikringskort, kan anmode om, at den institution, hos hvilken personen var behørigt registreret på tidspunktet for tildelingen af ydelserne, skal refundere udgifterne til disse ydelser til den første institution, eller, hvis personen ikke var berettiget til at anvende det europæiske sygesikringskort, afgøre sagen med den pågældende person.

⁽¹⁾ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1.

⁽³⁾ Se side 23 i denne EUT.

3. En debitorinstitution kan ikke undersøge om en fordring er i overensstemmelse med artikel 19 og artikel 27, stk. 1, i forordning (EF) nr. 883/2004, medmindre der er en begrundet mistanke om misbrug som fastlagt i EF-Domstolens retspraksis ⁽¹⁾. Debitorinstitutionen er følgelig forpligtet til at godkende de oplysninger, som fordringen bygger på og betale fordringen. Hvis der er mistanke om misbrug, kan debitorinstitutionen af relevante årsager afvise fordringen i henhold til artikel 67, stk. 5, i gennemførelsesforordningen.

4. Med hensyn til anvendelsen af punkt 2 og 3 påhviler det kreditorinstitutionen, hvis debitorinstitutionen udtrykker tvivl om rigtigheden af de oplysninger, som ligger til grund for en fordring, at undersøge, om den var udstedt korrekt og eventuelt trække den tilbage eller beregne den på ny.

5. En fordring, der fremsættes efter udløbet af fristen i artikel 67, stk. 1, i gennemførelsesforordningen, tages ikke i betragtning.

B. Refusion på grundlag af faste beløb (artikel 63 i gennemførelsesforordningen)

6. Den fortegnelse, der er omtalt i artikel 64, stk. 4, i gennemførelsesforordningen, forelægges for forbindelsesorganet i debitormedlemsstaten ved udgangen af det år, der følger efter referenceåret, og de fordringer, der baseres på denne fortegnelse, forelægges for det samme organ så hurtigt som muligt efter offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* af de årligt fastsatte beløb pr. person, men inden for tidsfristen i artikel 67, stk. 2, i gennemførelsesforordningen.

7. Kreditorinstitutionen skal så vidt muligt fremsætte de fordringer, som vedrører et bestemt kalenderår, samtidigt over for debitorinstitutionen.

8. Debitorinstitutionen, som modtager et krav om refusion, der er fastsat på grundlag af faste beløb, skal sikre betalingen af fordringen inden for tidsfristen i artikel 67, stk. 5, i gennemførelsesforordningen, men inden udløbet af denne frist, så hurtigt som den er i stand til det.

9. En fordring, der fremsættes efter udløbet af fristen i artikel 67, stk. 2, i gennemførelsesforordningen, tages ikke i betragtning.

10. En fordring, der fastsættes på grundlag af faste beløb, kan afvises og returneres til kreditorinstitutionen, hvis den f.eks.

— er ufuldstændig og/eller ikke udfyldt korrekt

— henviser til en tidsperiode, som ikke er omfattet af registrering på grundlag af et gyldigt rettighedsdokument.

11. Hvis debitorinstitutionen udtrykker tvivl om rigtigheden af de oplysninger, som ligger til grund for en fordring, påhviler det kreditorinstitutionen at undersøge, om fakturaen var udstedt korrekt og eventuelt trække den tilbage og beregne kravet på ny.

C. Acontobetaling i henhold til artikel 68 i gennemførelsesforordningen

12. I tilfælde af en acontobetaling i henhold til artikel 68 i gennemførelsesforordningen fastsættes det beløb, der skal betales, separat for fordringer på grundlag af faktiske udgifter (artikel 67, stk. 1, i gennemførelsesforordningen) og fordringer på grundlag af faste beløb (artikel 67, stk. 2, i gennemførelsesforordningen).

D. Samarbejde og udveksling af oplysninger

13. Institutionerne bør sikre et godt indbyrdes samarbejde og handle, som om de gennemfører deres egen lovgivning.

E. Ikrafttrædelse

14. Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den finder anvendelse fra datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 987/2009.

Lena MALMBERG

Formand for Den Administrative Kommission

⁽¹⁾ Dom af 12. april 2005 i sag C-145/03, *Annette Kellers arvinger mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingesa)*, Sml. 2005 I, side 2529.